

[Jønson.]

Fagorganisationerne er udelukkende startet for ved Solidaritet og egen økonomisk Kraft at bringe Arbejderklassen kulturelt fremad. I de senere Aar — det skal jeg ærligt tilstaa — er næsten hele Kraften fra Organisationernes Side blevet lagt paa Understøttelsesspørgsmaalet til Fordel for Samfundet, ikke til Fordel for Arbejderne, thi det ærede Medlem Hr. Slesbager og det ærede Medlem Hr. Krag vil vel ikke paastaa, at det er Arbejderne, der er Skyld i de Ulykker, hvorunder det nuværende Samfund lider.

Jeg har nok hørt Udtalelser som: Spænd Livremmen ind, I skal sulte, forlæng Arbejdstiden, saa skal I se, saa hjælper det! Men der er vel ikke et eneste Menneske, som tror, at vi ad den Vej kan komme til en bedre Samfundsordning.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager angreb meget stærkt en Ordning, som Esbjerg Kommune har truffet, idet den har besluttet ikke at antage Arbejdere, uden at de er fagligt organiserede. Men hvad nyt er der i det? Hvad urigtigt er der i det? Hvordan er det med de private Arbejdsgivere? Har en Kommune ikke den samme Ret som en privat Arbejdsgiver? Tror I, der er ret mange private Arbejdsgivere, der vil finde sig i at have Folk fra 2—3 forskellige Organisationer paa deres Arbejdsplads? Nej, naturligvis ikke, for det vilde betyde Ufred i Virksomheden, og der er ingen Arbejdsgiver, ligegyldig om det er en Kommune eller en Privatmand, som ikke ønsker saa meget Fred og Ro paa Arbejdspladsen som muligt.

Jeg synes derfor, at man ikke skal tale om, at der er en Kamp mod Kristeligt dansk Fællesforbund. Hvad er det for et Forbund? Der kræves jo ikke nogen Bekendelse for, at Arbejderne kan blive optaget paa de Steder, hvor de hører hjemme; der kræves ikke, at de skal være hverken det ene eller det andet, det staaer ethvert kristeligt religiøst Menneske frit for at gaa ind i Organisationerne. De, der kender lidt til denne Organisation, vil vide, at det er ingen Arbejderorganisation. Det er jo en Arbejdsgiverorganisation, hvori optages forskellige Arbejdere, der mener, at det kristelige Moment er noget, der kan prøves og bruges paa de Omraader. At det betyder Ufred paa Arbejdspladserne, maa jo være ganske givet, og baade Esbjerg Kommune og enhver anden har Ret til at indtage en saadan Stilling.

Men jeg fik virkelig det Indtryk af det ærede Medlem Hr. Slesbager, at han var utilfreds med den Lov; det var lykkedes

at gennemføre, jeg fik det Indtryk, at han vilde have endnu mere skærpede Bestemmelser overfor de forfærdelige Fagorganisationer, end han har faaet gennem Tugthusloven. Kan man bruge Tugthusloven overfor saadanne Beslutninger? Nej, det kan man ikke, man har glemt en eller anden Paragraf, og det er nok muligt, at de Herrer skulde søge at faa denne Lov revideret. Men heldigvis er Stillingen her i Rigsdagen nu saaledes, at nu kan I ikke mere lovgive paa det Omraade, det lader sig overhovedet slet ikke gøre, for I kan ikke faa Flertal dertil.

Her er kommet Oplysninger frem baade nu og tidligere om, at de fleste Mennesker her i Landet er Smaafolk. Vi er 68 pCt., der har en Indtægt af 2 000 Kr. og derunder. Er det underligt, at de Mennesker efterhaanden faar Øjnene op for, at de har fælles Interesser ogsaa politisk? Er det underligt, at det langt overvejende Antal af vore fagligt organiserede Arbejdere er Socialdemokrater?

Jeg har været med fra den første Begyndelse, jeg har været med, da mine Fagfæller ude i Provinserne fik usselt Logi paa et Tagkammer eller i en fugtig Kælder og en 4—5 Kr. om Ugen. Der er ingen af vore Arbejdere eller Arbejdsgivere, der vil tilbage til disse Tilstande. Men den Politik, som Venstre og de Konservative fører, kunde muligvis føre os dertil, for svækkes først de faglige Organisationer, staaer Arbejderne uden nogen som helst Beskyttelse.

Men I kan godt indstille jer Kamp i den Henseende, for I er ikke mægtige til at kunne gøre noget paa det Omraade, absolut ikke! Arbejderne her i dette Land har brugt deres Fagorganisationer som en Forskole til at lære at forstaa sig selv som Mennesker, og at det langt overvejende Antal, der ikke at sige alle, i Dag er Socialdemokrater, skyldes ogsaa for en stor Del de faglige Organisationer, den Skole, Arbejderne der har gaaet i.

Der er vel nok en 20 pCt., der her i Landet har ret stor eller i hvert Fald nogen Indtægt; og saa synes man, at det er ikke rigtigt, at vi her fra Lovgivningsmagtens Side paalægger dem særlige Pligter. Jeg synes, man har Ret til at gøre det. Hvem er det, der opretholder det nuværende Samfund? Er ikke de 20 pCt., der her er Tale om, i allerhøjeste Grad interesseret i deres store Kapitaler? Er det ikke dem, der er interesseret i Udbyttet af denne Kapital? Jo, naturligvis er det det. Men naar man fra den Side vil opretholde den nuværende Samfundsorden, saa skal de ogsaa have